

Un adicotomiad'atractius

Castelló i Empuriabrava configuren una barreja d'atractius incomparable

CASTELLÓ D'EMPÚRIES

REDACCIO

Castelló d'Empúries és una vila que es debat entre l'esplendor del seu passat i la modernitat del seu futur. A cavall entre un i altre, els castellanins viuen un present optimista amb múltiples projectes de millora del casc antic, que aporta noblesa al poble, i d'expansió. L'estiu es converteix en una de les etapes de l'any més esplendoroses, quan el municipi mostra tota la seva ampla diversitat social i capacitat d'acollida.

El nucli rural de Castelló va néixer com un de tants establiments humans en una província fronterera de l'imperi carolingi: el comtat d'Empúries. El desplaçament de la capitalitat de Sant Martí a Castelló probablement va tenir lloc a mitjan segle XI, fet que li permetrà un gran impuls convertint-se en una de les corts feudals més poderoses del país. La capitalitat va afectar no sols l'estructura social de la població, sinó també la demografia i el seu entorn urbà.

Espais emblemàtics

D'aquells temps gloriosos cal destacar la consagració duna església romànica el 1068, així com l'amplitud del seu recinte sagrat. Actualment, sobre aquest lloc s'alça la coneguda

El Festival Terra de Trobadors acosta el passat de la vila amb el present turístic que atreu milers de visitants

Catedral de Castelló, que es va iniciar a mitjan segle XIII i esdevé, després de la Catedral de Girona, el monument eclesiàstic més important de les comarques gironines que acull un important museu amb peces excepcionalment. D'altres espais amb pes històric de la vila son la preso medieval, restaurada fa uns anys i oberta al públic; la llotja, un edifici digne del

gòtic civil (segle XIV) que va exercir de consolat de mar des de 1393, el Palau dels Comtes, fundat el 1317 pel comte Ponç Hug V i el pont vell, situat a l'antic barri de Sant Marc i del qual ja se'n tenen referències de la fi del segle XIII.

El pont vell, junt amb el campanari de Santa Maria i el convent de Sant Domènec, s'han convertit en un dels

motius més emblemàtics de la identitat castellanina.

Fins a la segona meitat del segle XX, Castelló d'Empúries ha estat un poble fonamentalment agrícola, dedicat al conreu de tot tipus de cereals. Les seves terres, repartides en closos, cortals, peces i camps ben treballats, van donar peu, a principi dels anys seixanta, a una de les urbanitzacions

residencials més llüides de la Mediterrània, Empuriabrava.

El naixement d'allò que avui coneixem com a Empuriabrava va ser fruit d'un conjunt de circumstàncies socials, econòmiques —canvis profunds en l'agricultura i la ramaderia— i geogràfiques que van donar peu a una urbanització ben atípica. L'any 1965 es va presentar el projecte de desenvolupament urbanístic dels cinc cortals que es repartien entre les desembocadures de la Muga i el rec dels Salins. Dos anys més tard les obres es van iniciar i es van desenvolupar a un ritme molt ràpid.

Al mateix temps, segons comenta l'historiador Albert Compte dins la seva guia sobre Castelló d'Empúries, es van dur a terme intenses campanyes de promoció a Alemanya, França i els països del Benelux. La promoció va tenir un gran èxit i les compres de parcel·les es va disparar. L'any 1975 es va aprovar la segona fase del projecte. Fiient, l'any 1980, la marina residencial passa a mans de l'Ajuntament.

Al llarg de l'any, el municipi celebra diverses festes i fires que relacionen el poble amb el seu passat i present. El Festival Terra de Trobadors, que es fa el setembre al nucli antic, i la Fira del Vaixell d'Ocasí que té lloc durant la Setmana Santa, son les dues cites que ningú no s'ha de perdre.